Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

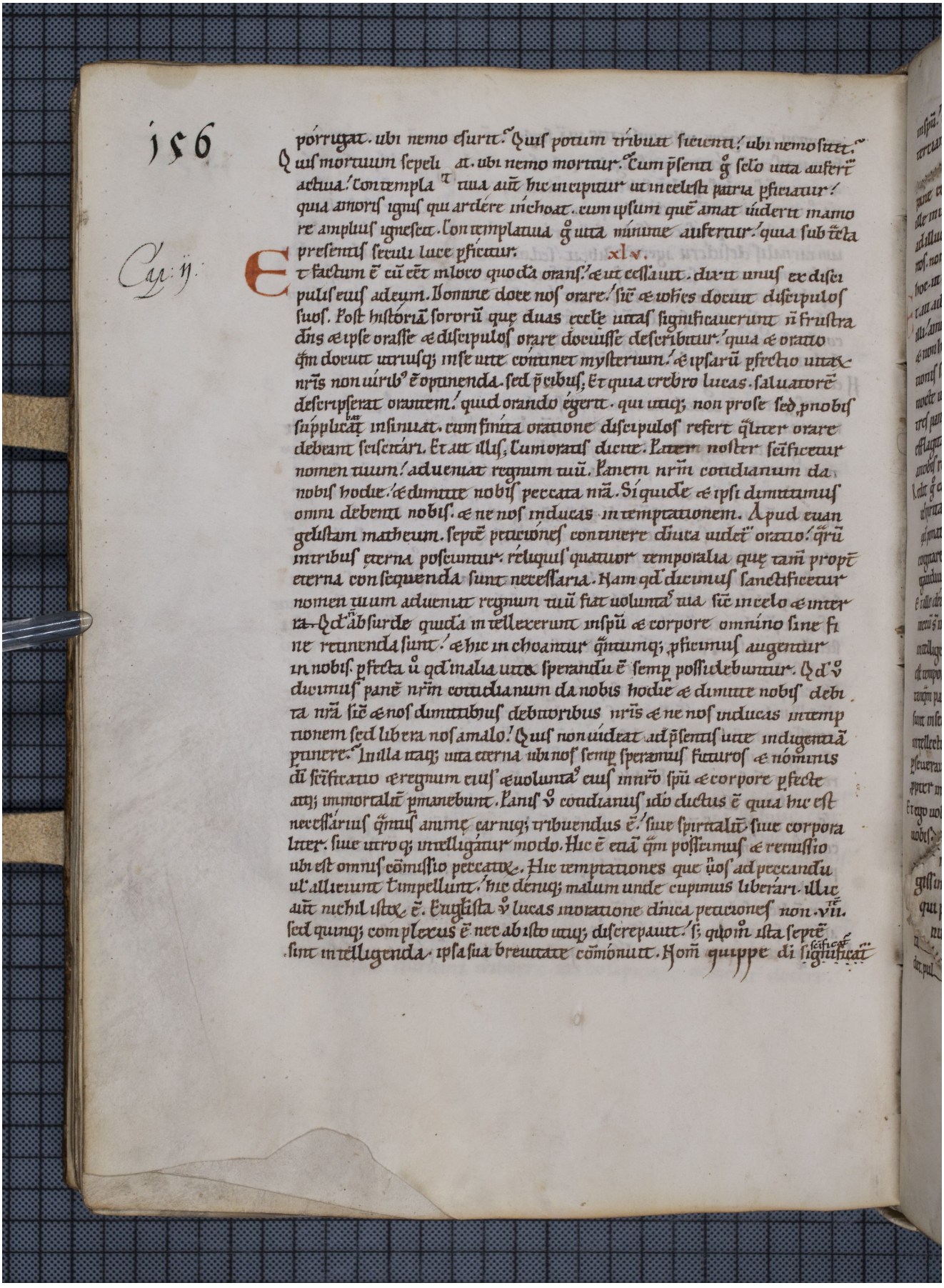

156

porrigat. ubi nemo esurit. Quis potum tribuat sicienti. ubi nemo sitit.
Quis mortuum sepeli at. ubi nemo moritur. Cum p̄senti g̊ sc̄lo uita aufert̄
actiua. Contempla tiua aut̄ hic incipitur ut in celesti patria p̄ficiatur.
quia amoris ignis qui ardere inchoat. cum ipsum quē amat uiderit in amo
re amplius ignescit. Contemplatiua g̊ uita minime aufertur. quia sub t̄cta
presentis seculi luce p̄ficitur. xlv.

Cap. ij.

Et factum ē cū eēt in loco quodā orans. et ut cessauit. dixit unus ex disci
pulis eius ad eum. Domine doce nos orare. sic̄ et iohēs docuit discipulos
suos. Post historiā sororū quę duas ecclę uitas significauerunt n̄ frustra
dn̄s et ipse orasse et discipulos orare docuisse describitur. quia et oratio
q̄m docuit utriusq; in se uite continet mysterium. et ipsarū p̄fectio uitarū
nr̄is non uirib⁹ ē optinenda. sed p̄cibus. Et quia crebro lucas. saluatorē
descripserat orantem. quid orando egerit. qui utiq; non prose sed p̄ nobis
supplicabat insinuat. cum finita oratione discipulos refert q̄liter orare
debeant sciscitari. Et ait illis. Cum oratis dicite. Pater noster sc̄ificetur
nomen tuum. adueniat regnum tuū. Panem nr̄m cotidianum da
nobis hodie. et dimitte nobis peccata nr̄a. Si quidē et ipsi dimittimus
omni debenti nobis. et ne nos inducas in temptationem. Apud euan
gelistam matheum. septē peticiones continere d̄nica uidet̄ oratio. q̄rū
in tribus eterna poscuntur. reliquis quatuor temporalia quę tam̄ propt̄
eterna consequenda sunt necessaria. Nam qd̄ dicimus sanctificetur
nomen tuum adueniat regnum tuū fiat uoluntas tua sic̄ in celo et inter
ra. Qd̄ n̄ absurde quidā intellexerunt in spū et corpore omnino sine fi
ne retinenda sunt. et hic inchoantur q̄ntumq; p̄ficimus augentur
in nobis. p̄fecta ů qd̄ in alia uita sperandū ē semp̄ possidebuntur. Qd̄ ů
dicimus panē nr̄m cotidianum da nobis hodie et dimitte nobis debi
ta nr̄a sic̄ et nos dimittimus debitoribus nr̄is et ne nos inducas in temp
tionem sed libera nos a malo. Quis non uideat ad p̄sentis uite indigentiā
p̄tinere. In illa itaq; uita eterna ubi nos semp̄ speramus futuros et nominis
d̄i sc̄ificatio et regnum eius et uoluntas eius in nr̄o spū et corpore p̄fecte
atq; immortalit̄ p̄manebunt. Panis ů cotidianus id̄o dictus ē quia hic est
necessarius q̄ntus animę carniq; tribuendus ē. siue spiritalit̄ siue corpora
liter. siue utroq; intelligatur modo. Hic ē etiā q̄m possimus et remissio
ubi est omnis cōmissio peccatorū. Hic temptationes que nos ad peccandū
ul̄ alliciunt t̄ impellunt. hic deniq; malum unde cupimus liberari. illic
aut̄ nichil istorū ē. Euglista ů lucas in oratione d̄nica peticiones non. vii.
sed quinq; complexus ē nec ab isto utiq; discrepauit. s; quom̄ ista septē
sint intelligenda. ipsa sua breuitate cōmonuit. Nom̄ quippe di sc̄ificat̄ significat̄